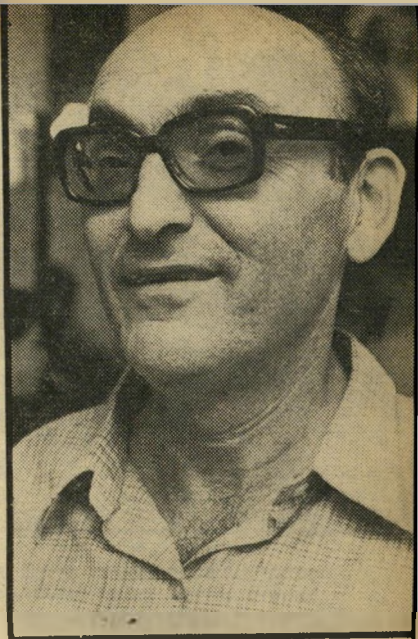

למדינה כולה נכנס ג'וק בראש: העקרב שעקץ את

ה היה נורא. הכלה עמדה שם, מתחת לחופה — ופתאום היא התיימרה בלי להשמיע הגה. תיכף אחרי שהחנן שם לה את הטבעת. החנן התיימרה חיל לצרור בהיסטריה. עד שבא רופא, היא כבר היתה מתה. מתחת לחופה ממש. מועזע.

לא נכון. זה בכלל לא היה ככה. כשהרב הקריא את הכתובה, היא נתנה פתאום צעקה חנוקה. משהו עקץ אותי בראש, היא לחשה לחתן. ששש... השתיקה אותה אמה. אחרי החופה נראה אחרי החופה, הכלה ואמה נכנסו לנוחיות, ושם היא נפלה. כשהרופא בא, הוא קבע את מותה.

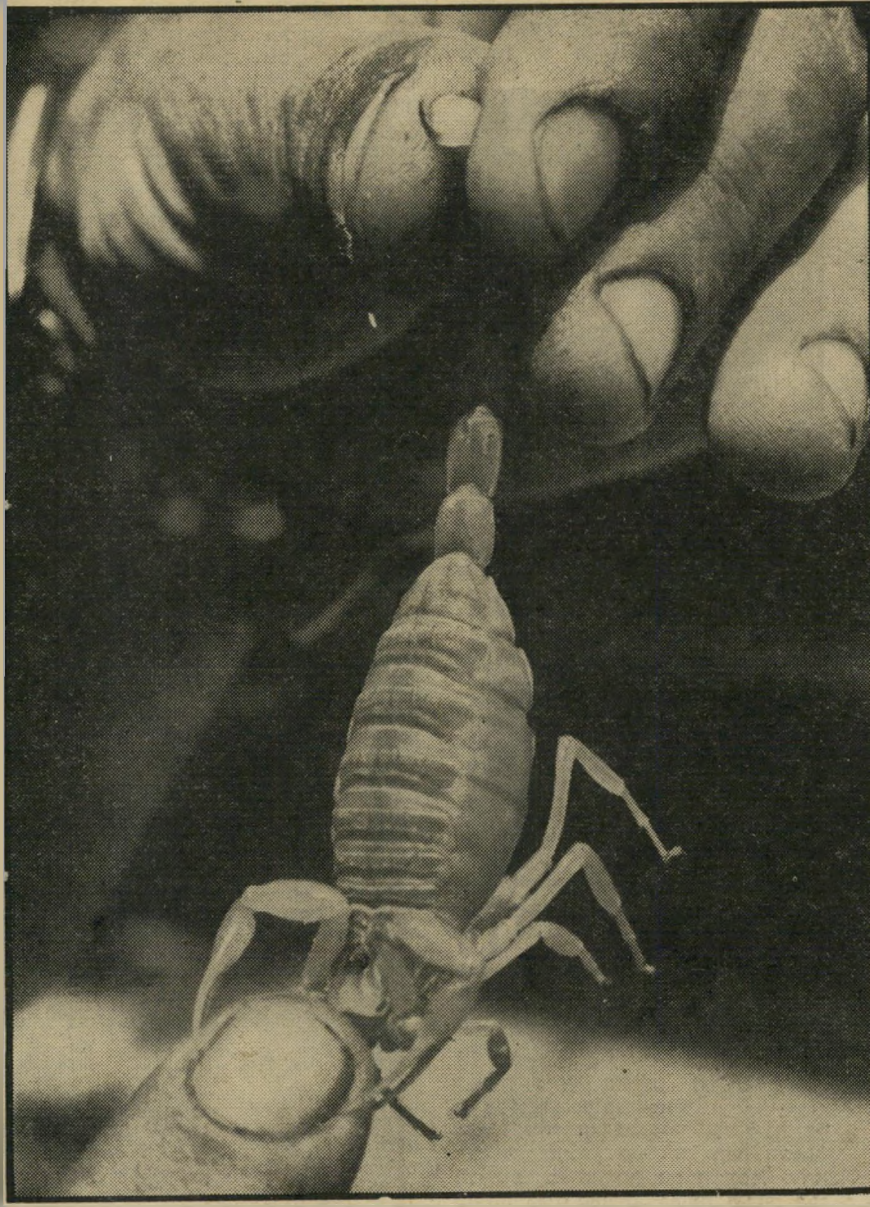
בנקודה אחת לפחות הסכימו כל הגירי-סאות: הרופא שמיהר לבדוק את ראשה של הכלה המתה, גילה שהיא חובשת פיאה נוכרית. הוא הסיר את הפיאה — ושם גילה את הרוצח: עקרב צהוב שהסתר בתוך הפיאה, ושעקץ את הכלה הצעירה למוות — מתחת לחופה.

שוטים

ועקרבים

א יך הגיע העקרב לפיאת הכלה? גם על כך היו הדיעות חלוקות.

הבעל יוסף בן-חורין, בעליו של מטרה לחרושת השמועות. ששימש בור הסיפור, עקרב צהוב. בקצה זנבו, בין אצבעות היד, העוקץ. בתגובה על ה- עקיצה, הגיש בן-חורין תלונה במישטרה.

העקרב והב

הכלה והמלכות כלה מושלמת, שיצאה זה עתה ממסלול הסרט הנע, מתכוננת, בחברת חתנה, בתמונותיהן, בחלון הראווה של הסלון, של שתי מלכות שזכו לטיפול בסלון ערב ניצחון: מימין, מלכת היופי אתי אורגד, משמאל, אירית לביא. שתי המלכות לא זכו לביקורו של העקרב.

השבוע. אחת קבעה, בביטחון מוחלט, כי מאהב נכזב של הכלה, שנדחה עליידי למען חתנה, הגניב את העקרב לפיאה — בעזרת ידידתו, שהיתה אחת מעובדות הסלון. הגירסה השנייה היתה — שבדיוק להיפך: היתה זו דווקא עובדת הסלון שרצתה לנקום בכלה, על שגנבה ממנה את החתן. והיו גם כאלה שהאמינו בגירסה השלישית: כי העקרב הגיע לסלון במקרה, התיימרה בפיאה במקרה, ישב בשקט במשך כל זמן העינויים של הכנת התיסרוקת, ואפילו בזמן הצילומים הצליח להתאפק ולא לצאת אל מול הזרקורים, רק ברגע הדרמטי ביותר, יצא לפעולה. היה רק פרט אחד שלא השוטים, ולא חסידי העקרבים, ידעו לספר: מי היתה הכלה שקיץ בה, איפה זה קרה, ומתי. פרט קטן זה לא עיכב בעד השמועה מלפשוט כאש בשדה רוחש עקרבים. מזה שלושה שבועות, עקצה השמועה אורה אחרי מישנתה, וכולם נפלו קורבן לה.

סגור,

אבל פתוח

ה עוקץ שבועיקצה: איש מרכבות האזרחים מקונייטרה עד שארם, שי שמעו על העקרב והעבירוהו הלאה — לא ראתו במו עינוי כל ידיעה אודותיו בשום עיתון. לוא הית מישתו מתעניין במשטרת

האשה בסלון ארנה בן-חורין, מ של בעל הסלון, מ המוכנה להימסר למשלוח. לדברי מומחים, אין עק

ישראל — היה מגלה כי שום כלה לא מתה תחת חופה, לאחרונה, לא מעקרי רבים ולא משוטים, וכי הסיפור כולו היה מצוץ מהאצבע. מי שכמעט כן מת — מועם — הוא יוסף בן-חורין, בעל סלון לכלות אמבר התל-אביבי, היה זה הסלון שלו שהוכר ברוב השמועות, ככסיס פריצתו של העקרב לתוך הפיאה. לדברי בן-חורין, לא היו אלה כלל שור-טים, שהפיצו את הסיפור, אלא יהודים פיקרי חים מאוד, שהיתה להם מטרה ברורה מאוד: לעקוץ — אותה. בסיפור העקרב נאמר אמנם כי סלון אמבר נסגר, מייד לאחר המקרה, אולם במציאות היה השבוע הסלון פתוח מאוד, חיי מאוד, והומה מאוד כלות נאות וצעירי רות, שנראו מאוד לא מודאגות. **סיפר בן-חורין, בין כלה לכה, איך נפדה עקרו הפצצה:** רק מוח מעוות יכול היה להמציא עלינו כזה סיפור. הרי בכלל איננו מספקים פיאות: רק חלקי פיאות. אבל זה לא הפריע להם, למגדולים. העובדת שלי באה ביום ראשון בבוקר ואמרה ששכנה שלה הקריאה לה את הידיעה מעיתון. היא בעצמה עולה חדשה, ולא קוראת עיתונים. איזה עיתון? שאלתי אותה. מעריב לנו? ער, אמרה לי. נו, התייחסתי לזה בהומור. אבל מייד אחרי זה בא טלפון מבחורה שעבדה פעם